

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1264 29 tháng 9 năm 2019

Tận Độ

*Tận độ qui nguyên trí vẫn an
Chuyển hoá thâm sâu chẳng bàng hoàng
Tình đời duyên đạo phát phát quang
Qui y Phật Pháp tâm thành tựu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người nhà giàu mang bệnh gì nhiều nhất?
- 2) Làm người khổ tận cùng có ích lợi gì không?
- 3) Người tu cầu tiến mà không chịu tự sửa thì sao?
- 4) Mỗi kỳ mỗi hóa sanh giống dân cải tiến mặt mày càng ngày càng vui hơn tại sao?
- 5) Trong tuần này có rất nhiều người đến thăm Bé, Bé có sẵn sàng tiếp họ hay không?
- 6) Côn trùng vạn vật đều có sự phối hợp giữa đực và cái thì mới được trọn vẹn dễ thương, đúng theo định luật tương hội hóa hoá sanh là sao?
- 7) Những người còn tự ái nhiều thì phải làm sao tu?

1) 07-07-93

Hỏi: Những người nhà giàu mang bệnh gì nhiều nhất?

Đáp: Thừa những người nhà giàu mang bệnh tham nhiều nhất, tại vì sợ mất địa vị và tiền tài, lúc nào cũng lo, dễ sanh ra bệnh đau tim. Xã hội này rất nhiều người tham tiền bệnh chết mà không hay, tự làm cho mình suy yếu, tưởng lầm là mạnh. Ngược lại người tu thức tâm không dám tham làm giàu, hướng tâm về Trời Phật hơn là hướng về tiền bạc, tự nhận thấy những gì mình đang có cũng do Trời Phật ban chiếu ân độ trên đường tiến hóa, tùy theo trình độ tu học của chính mình mà thôi. Cho nên người tu ít lo hơn người thường. Nhìn bên ngoài thiếu thốn, nhưng tâm linh rất đầy đủ và sáng suốt.

Kệ:

*Tình Trời quán chuyển ân ban
Tưởng nhớ Trời cao tự bạc bòn
Sanh trụ hoại diệt qui một mối
Luật Trời rõ rệt sống bình an*

2) 08-07-93

Hỏi: Làm người khổ tận cùng có ích lợi gì không?

Đáp: Làm người bị khổ đến tận cùng, thì mới hiểu được chính mình đã sống không thích hợp với Nhơn quần, tự ái, thiếu nhẹn nhục, bị khùng quần, tính gì cũng không ra, buồn chán không muốn làm việc, tính hay lợi dụng, vô trách nhiệm, thiếu trí, thiếu hòa đồng, lười biếng, luôn luôn muốn hơn người khác, chỉ nói khoét không giúp được ai cả, nghi kỵ tất cả mọi người, tự tạo khổ cho chính mình, thường hay đoán chuyện của người khác, chuyện của chính mình không thể đoán trước được, lúc nào cũng khổ tâm mà không ai biết! Ngược lại thật tình chịu tu, hành khổ thấu đáo được nguyên lý của Trời Phật, thì những tánh hư tật xấu sẽ được thay đổi dần dần, tánh nóng sẽ tự nó biến mất, tự cảm nhận được cuộc sống, tràn đầy lý do học tiến, bản chất lười biếng tự nó phải tiêu tan.

Kệ:

*Vui hành sống động sẽ bình an
Chẳng có u mê lại khó bàn
Biết Phật biết Trời duyên tận độ
Biết hôn biết vía niệm Nam Mô*

3) 09-07-93

Hỏi: Người tu cầu tiến mà không chịu tự sửa thì sao?

Đáp: Thừa người tu cầu tiến mà không chịu tự sửa thì cũng như không tu, ủng cho một kiếp người có cơ hội mà không hành, không có cơ hội cứu được mình, trí tuệ không phân minh, lập trường không vững chắc, không khác gì căn nhà sắp sập. Ngược lại người chịu tu hành, chăm chỉ lo săn sóc cột kèo càng ngày càng vững chắc, dù cho có bão bùng nguy hiểm cũng không sao, thông suốt tự hướng về tâm linh, lãnh vực thanh tịnh càng ngày càng mở rộng, chất lượng từ bi càng gia tăng, thoát khổ và nhẹ nhàng, trí sáng óc minh, chơn tình bộc phát.

Kệ:

*Tâm minh cảm thức đàng hoàng chuyển
Trật tự phân minh tự tiến xuyên
Đường đạo đường đời duyên tận độ
Thông minh tươi đẹp ngộ chơn hiền*

4) 10-07-93

Hỏi: Mỗi kỳ mỗi hóa sanh giống dân cải tiến mặt mày càng ngày càng vui hơn tại sao?

Đáp: Định luật tiến hoá mỗi kỳ mỗi được cải tiến theo sự tinh túy của Trời Phật sắp đặt. Ở thời này sanh ra con người thông minh hơn kỳ trước, để chuẩn bị cho Thượng Nguơn Thánh Đức ở tương lai, không khí cũng bắt đầu thay đổi, trí óc của con người sẽ được bén nhạy hơn, dễ hấp thụ nền tảng văn minh hơn, bớt tranh chấp nhưng chỉ chung lo phát triển vật chất, để xây dựng nền tảng phục vụ, thay vì phá hoại, sẽ đơn giản hóa mọi việc, tình người càng ngày càng rõ rệt, phương tiện đầy đủ, loài người sẽ bớt tham lam. Nơi nào còn thiếu vật chất thì còn hối lộ và tham lam. Ngược lại người tu, ít cần sự phục vụ về vật chất hơn người thường, vì đã có pháp tự tu sửa tâm tánh, lúc nào cũng có sự sống, hợp với tự nhiên và hồn nhiên hơn người không biết đạo. Người chịu tu thì ông Trời bớt lo là vậy.

Kệ:

*Tánh tình thanh nhẹ an vui tịnh
Chẳng có tham lam chẳng phá mình
Tịnh động do mình tâm phát triển
Dở hay chẳng nhớ tự mình mình*

5) 11-07-93

Hỏi: Trong tuần này có rất nhiều người đến thăm Bé, Bé có sẵn sàng tiếp họ hay không?

Đáp: Thưa Bé lúc nào cũng sẵn sàng tiếp người có tâm hướng về Bé, Bé rất quý người có tâm hướng thượng thay vì tranh chấp và lợi dụng.

Kệ:

*Tình người sáng sửa trí trung dung
Học hỏi vô cùng chẳng đóng khung
Giải chấp phá mê tâm tự tiến
Qui hồi chơn thức tiến vô cùng*

6) 12-07-93

Hỏi: Côn trùng vạn vật đều có sự phối hợp giữa đực và cái thì mới được trọn vẹn để thương, đúng theo định luật trong hội hóa hoá sanh là sao?

Đáp: Thưa đó duyên điển chuyển tiếp của vạn linh biến hóa vô cùng từ dạng này cho đến dạng khác vẫn còn tồn tại trên mặt đất. Người thì thích việc này, người thì thích việc nọ tùy theo sự phát triển của nhịp tim. Ngược lại người tu thì phải trì chí cố gắng phát triển hướng thượng giải tỏa mọi duyên phức tạp tạm bợ tại mặt đất nhiên hậu mới có cơ hội đạt được sự thanh tịnh từ bi lớn rộng, cũng nằm trong nguyên lý tiến hóa vô cùng sáng lạng của giới tâm linh.

Kệ:

*Hành trình thực hiện trí sáng minh
Chuyển động càn khôn chỉ một mình
Qui hội thanh bình tâm tự giải
Qui y Phật Pháp lại càng minh*

7) 13-07-93

Hỏi: Những người còn tự ái nhiều thì phải làm sao tu?

Đáp: Thừa những người còn tự ái nhiều thì phải tự kiểm hành động của chính mình có hữu ích cho đại chúng hay không. Nếu không hữu ích thì phải tức khắc gạt bỏ hành động đó và tự thực hiện hành động hữu ích cho chung thì sự tự ái sẽ tự nó tiêu tan. Ngược lại chỉ chê bai người khác mà hành động không hữu ích chỉ gia tăng thì không sao đẹp được sự tự ái tự hại trí tuệ không minh mẫn, phân hồn không sáng suốt, rước khổ vào tâm, lo lắng không đâu vào đâu cả.

Kệ:

*Khó khổ trong tâm khó chuyển hòa
Thực hành không đúng lại càng xa
Vía hồn không ngộ gieo lục đục
Thế sự đa đoan lại khó hòa*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thầy trò cùng đi

*Đi hoài trong trận dự thi
Cần khôn không khó tự phi tự vào
Chẳng còn loạn động ước ao
Cùng đi mới thấy nơi nào đạt an
Cùng đi cùng thức cùng bàn
Quy về một mối đàng hoàng hơn xưa
Tự mình sáng suốt khai vừa
Đường đi rộng mở lại wa luật trời
Cảm thương quý mến nơi nơi
Tình thương sống động thanh thoi vui hòa
Chúng ta tiến hóa thật thà
Thầy trò cùng học cùng qua cảnh đời
Vui say ý đạo không lời
Bình tâm học hỏi hợp thời tiến thân
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thầy trò cùng học cùng ăn khí trời.*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Phi trường Orlando, 13-10-1994

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Tham Tiên

Montréal, ngày 18 tháng 9 năm 1983 (*tiếp theo và hết*)

Chẳng còn ảo ảnh giấc mơ

Tu không cương quyết mỗi giờ mỗi lu

Đừng có ảo ảnh giấc mơ: Nói tu như vậy, rồi Thượng đế biết tôi, rồi giúp tôi này kia kia nọ, vô ích!

Tu không cương quyết mỗi giờ mỗi lu: Tu mà không có cương quyết thì càng ngày nó càng tối tăm thêm!

Cứ nghĩ ngoại cảnh, may rủi, may rủi, phước họa, cứ nghĩ cái đó thì thét càng ngày càng lu thôi chứ không có sáng suốt đâu!

Cần khôn vận chuyển lu bù

Mê lầm tự giác giải ngu giải khờ

Cần khôn vận chuyển lu bù, không ngừng nghỉ, nó làm việc, bánh xe tiến hóa không có chờ chúng ta!

Mê lầm tự giác giải ngu giải khờ: Chúng ta mê lầm rồi chúng ta phải tự giác, giải cái ngu, giải cái khờ của chính chúng ta!

Tạo cho thanh tịnh rõ cơ

Cha Trời sắp đặt đến giờ thức tâm

Tu cho thanh tịnh mới rõ cơ tiến hóa, mới rõ cái máy huyền vi của Trời Phật

Cha Trời sắp đặt đến giờ thức tâm: Cha Trời đã sắp đặt, đến giờ thức tâm rồi. Tuổi tác là cái quan trọng! Các bạn dòm cái tuổi tác các bạn. Nếu mà không có thức tâm, nguy hiểm vô cùng, chỉ đi xuống không có đi lên được! Đến giờ rồi, phải thức tâm!

Cần khôn vũ trụ nguyên âm

Giải bày mê chấp tự tâm đường đi

Cần khôn vũ trụ nguyên âm: Nó làm ra một cái chuyện sáng suốt chiếu diệu cho tâm hồn của mọi người! Giải bày mê chấp tự tâm đường đi: Giải bày cái sự mê thế nào, chấp thế nào, rồi mới tự tâm đường đi. Cho nên mỗi người xuống thế gian ở trong mê chấp! Mê chấp tới ngày nay, các bạn sắp chết cũng còn trong mê chấp nữa. Khen cái này chê cái nọ là còn mê chấp!

Bình tâm học hỏi kỳ ni

Tùy duyên độ tiến tùy thì chuyển giao

Bình tâm học hỏi kỳ ni: Phải giữ sự bình thản để học hỏi cái kỳ hạ ngươn này

Tùy duyên độ tiến tùy thì chuyển giao: Tùy duyên chúng ta độ tiến, chúng ta học! Bên trên độ cái gì chúng ta học cái nấy, thì tùy thì chuyển giao! Giờ này tôi ở đây, giờ kia tôi ở nọ! Cũng không sao

Rõ cơ tiến hóa nhiệm màu

Uy nghi Trời Phật tạo tàu rước con

Rõ cơ tiến hóa nhiệm màu: Cơ tiến hóa không nghĩ, lúc nào nó cũng sáng suốt nhiệm màu chớ không có phải là như người thế gian suy nghĩ.

Uy nghi Trời Phật tạo tàu rước con: Trời Phật lúc nào cũng uy nghi, nghinh đón những tiểu hồn, biết khôn trở về với đại hồn!

Thực hành nguyện giữ lòng son

Pháp tràng sẵn có đường mòn cứ đi

Thực hành nguyện giữ lòng son: Chúng ta thực hành, chúng ta phải giữ lòng son chúng ta, nhưt định một lòng một dạ tu tiến, thanh tịnh!

Pháp tràng sẵn có đường mòn cứ đi: Pháp tràng đã có rồi, người trước đã thành công, thì tại sao chúng ta không đi! Hỏi chứ bi trí dừng ở chỗ nào mà cứ thay đổi hoài sao được! Phải cương quyết một đường một!

Học rồi phải học dự thi

Tiến thân tự thức tâm thì lạc an

Học rồi phải học dự thi: Chúng ta học rồi, chúng ta học nữa, để dự thi! Kỳ nào cũng thi! Bánh xe tiến hóa, không có thi làm sao mà cần khôn vũ trụ vận chuyển được!

Tiến thân tự thức tâm thì lạc an: Tiến thân tự thức, nhờ cái xác này nó đưa đày cho chúng ta, hoàn cảnh này, hoàn cảnh nọ, chúng ta mới tự thức, tâm thì mới an lạc được!

Thực hành huynh đệ vui bàn

Vạn linh cấu trúc chàng nàng như nhau

Thực hành huynh đệ vui bàn: Chúng ta thực hành rồi, anh em mới bàn bạc với nhau để tự thức tâm. Mỗi người bàn bạc để tự thức tâm, chứ không có người nào dạy người nào hết.

Vạn linh cấu trúc chàng nàng như nhau: Vạn linh cấu trúc thì ai cũng vậy thôi! Anh không nói tôi nghe kỳ này thì kỳ sau đừng phải tôi cũng biết vậy thôi! Như nhau thôi! Cho nên rút cuộc, trình độ, đạo là tự nhiên trong tâm thức của chính chúng ta!

Xác thân kẻ trước người sau

Học bài học thức muôn màu qui nguyên

Xác thân kẻ trước người sau: Người trước sanh ra người sau nhưng mà hai người cũng đồng học cái bài thức tâm.

Muôn màu qui nguyên là ai ai cũng phải trở về cái nguồn cội sẵn có, chứ không có tránh khỏi!

Thử lòng một chút ngã nghiêng

Như người say rượu đảo điên tại trần

Thử lòng một chút thì ngã nghiêng rồi, người ta nói một câu nặng mình cũng không được! Hoàn cảnh thay đổi một chút là thấy không vững! Cho nên mình muốn ra, mà Bề Trên muốn chuyển cho mình đi lãnh đạo về tinh thần, thì cho nó thay đổi triền miên, đâu có sao! Tâm chúng ta vững, tâm lo tu là được rồi!

Như người say rượu đảo điên tại trần: Thử lòng có một chút thấy lồi thối rồi đó! Trách này, trách kia, trách nọ, là tạo sự tối tăm cho chính mình!

Nợ vay phải trả một phần

Sanh trụ hoại diệt tự lần tiến lên

Nợ vay thì phải trả một phần, chúng ta vay của ai thì chúng ta phải trả chứ không thể từ chối được!

Sanh trụ hoại diệt tự lần tiến lên. Sanh, trụ, hoại, diệt. Sanh ra rồi tụ hợp thành cái cơ thể, rồi một ngày nào nó hoại, nó diệt, đi lên. Nhưng mà cứ vậy tiếp tục mãi mãi trong cái bánh xe tiến hóa! Sanh, trụ, hoại, diệt. Sanh, trụ, hoại, diệt, cả càn khôn vũ trụ. Cho nên mới có sự tiến hóa. Các bạn dòm cái cây cỏ cũng vậy. Ngày nay cỏ rồi mai nó chết đi, mùa đông nó chết, rồi mùa hè nó lên.! Đó, luôn luôn sanh trụ hoại diệt, cứ lên mãi! Thì chúng ta ngày nay, chúng ta bị đau khổ, rồi ngày mai thì chúng ta vui! Phải hiểu cái cơ tiến hóa nó như vậy, thì ở đâu chúng ta cũng có thể sống được!

Chơn tâm có sẵn móng nền

Tự mình xử dụng chẳng quên Cha Trời

Chơn tâm thì có sẵn móng nền rõ ràng. Chơn tâm có nền đạo đức căn bản rõ ràng!

Tự mình xử dụng chẳng quên Cha Trời. Mình phải xử dụng, không có nên quên Cha Trời! Mình xử dụng phần sáng suốt của mình, thì lúc đó Cha Trời mới là quý chúng ta, đã giúp cho chúng ta tự thức kia mà, chứ không phải là hằng ngày đi phục vụ chúng ta, rồi kêu chúng ta quên đi, kêu chúng ta lười đi, không, để chúng ta thức!

Tự mình xử dụng chẳng quên Cha Trời; Mình xử dụng phần sáng suốt mình, thì mình đâu có quên sự sáng suốt đời đời đang chiếu diệu cho chính chúng ta?

Khuyên người lầm lạc ai ơi

Tự mình thức giác đất trời cảm mình

Khuyên người lầm lạc ai ơi, đừng có đi sai nhiều quá, hư hết, hoại hết, trong cơ thể đây, trong cái cơ sáng suốt này, nên vun bồi sáng suốt đi, mà cứ vun bồi sự tối tăm sâu si làm gì?

Tự mình thức giác đất trời cảm mình: Mình hiểu được rồi mình thức giác, lúc đó mình thấy cái càn khôn vũ trụ trong ta rõ ràng, không có bỏ chúng ta, hòa là một, không có hai, thâu hẹp lại để cho chúng ta học cái bài học thức tâm mà thôi! Nếu mà chúng ta tu thanh tịnh rồi, chúng ta lại được nói rộng hòa đồng, lúc đó chúng ta thấy càn khôn vũ trụ trong ta!

Hòa tan Trời Phật gieo tình

Thương yêu xây dựng tự mình lấy lòng

Chúng ta hòa tan Trời Phật, chúng ta thấy Trời Phật là một nữa, sung sướng vô cùng, lúc nào chúng ta cũng sống với các Ngài!

Thương yêu xây dựng tự mình lấy lòng: Lúc nào chúng ta cũng giữ quyền thương yêu vô cùng tận của ngài. Và theo con đường đó, mà sống trong lẽ sống! Yên vui tự tại, xây dựng tự mình lấy lòng, tự hiểu khả năng sẵn có của chính chúng ta, rồi nay học một chút, mai học một chút. Càng ngày càng được tiến hóa, càng ngày càng được thông minh, càng ngày càng được nhẹ nhàng, càng ngày càng được vui tươi. Đâu có thiếu an ninh của Trời Phật đâu, mà các bạn lo chi của cải quá nhiều. Nhưng mà của cải đó nó đã

giúp các bạn đâu, nó đem các bạn đi xuống chỗ tối tăm, tự thị. Nói ôi cái thằng này nó ra nó làm ăn mà nó thua tao, tao làm ăn mới mấy năm mà tao khá! Cái đó cũng là cái tăm tối, không phải là cái sáng suốt. Mà nó trở về với siêu nhiên rồi nó thấy cái của nó không có! Trời Phật cho, để cho nó học, chứ nó chả có cái gì kêu bằng có! Nếu có được thì nó phải đem đi được! Mà có được, chết rồi không đem đi được, là cái chuyện không có!

Cho nên trong cái kinh Phật này kia kia nọ, họ cũng nói: sắc bất dị không, không bất dị sắc, này kia kia nọ, là trong có có không, trong không có có, rõ ràng! Thì bây giờ chúng ta phải hiểu cái đường để đi. Sao họ nói trong có có không, trong không có có, nó mâu thuẫn quá! Không phải! Rất rõ rệt! Trong có nó lại không, là cái xác các bạn ôm được, rờ đây, sau này nó chết là nó không! Rồi trong không nó có, là cái hồn nó đi tới, nó phải có cái chỗ ở, chỗ việc làm của nó, nhiệm vụ học hỏi của nó, nó phải tới cái chỗ đó, trong cái không nó có! Có hữu vi, có vô vi. Hữu vi là thể xác các bạn nè, còn cái vô vi là thần thức các bạn nè! Nó rõ ràng! Và nói trong có nó không, trong không nó có, tôi không chịu! Có là có, không là không! Không có được! Bởi vì hiểu một góc! Các bạn chưa hiểu triết thì thấy nói ôi thì có mà sao ông cứ nói không. Rồi một ngày nào nó hoại, sanh tru hoại diệt! Là sanh ra, có cái hình thù đó, nhưng mà một ngày nào nó phải hoại đi, hư đi, rồi nó mới tiến tới nữa, thấy không? Nó diệt là nó bỏ cái khúc này, rồi tiến qua cái khúc kia để nó học! Nó không còn dính líu ở đây nữa!

Cho nên triệu triệu người, luân hồi lại thế gian, cũng có liên hệ, có người tùy duyên điển, nói ra cũng như là ông nội mình, như mẹ mình, nghe nó sung sướng và nó nhớ lại cái chuyện xưa! Ông này sao ông giống ông nội tôi, giống ông ngoại tôi, giống má tôi, giống chồng tôi, giống anh tôi, giống chị tôi. Là cái duyên điển từ tiền kiếp. Ngày nay nó nhận thức ra! Nhưng mà rốt cuộc rồi nó phải học mà thôi! Nó đã diệt cái kiếp trước rồi, nhưng mà bây giờ tới cái kiếp này, ra rồi nói nói vậy, nói giống vậy chứ không chắc xác nhận, thấy chưa! Nó giống vậy thôi, tôi nghe giống vậy chứ không có xác nhận đúng trăm phần trăm được.

Cho nên nó diệt cái cõi bên kia, tới đây là cái cơ tiến hóa! Cho nên trình độ luân hồi của con người, cứ luân hồi, luân hồi mãi mãi! Cho nên mắt mũi tai miệng các bạn dòm, người này, người kia, người nọ, mỗi người một trình độ khác nhau. Nó đã luân hồi tới bên giác của nó, là nó hiểu tới đó, còn người này còn ở trong bên mê, thì nó phải học bài mê, chứ đâu có buộc nó trong cái mê mà buộc nó giác sao được! Không được! người thích kiêu này, người thích kiêu kia, người thích kiêu nọ! Cho nên xe hơi tràn đầy trước mắt các bạn thấy không, mỗi người có một kiểu xe khác nhau, nó thích, nhưng mà nói đi nói lại, thì trong này cũng không có cái gì hết, cũng là kim mộc thủy hỏa thổ, rồi cái khí lực để dẫn tiến cái xe mà thôi, theo ý muốn của hành giả mà thôi! Nó cũng như nhau, không có cái gì hết. Nó nói không được, tôi thích xe này đẹp tôi mua! Đó rốt cuộc rồi hết, chơi một thời gian rồi nó chê xe đó xấu! Tôi thích con vợ này, tôi lấy một thời gian rồi tôi chán bả, tôi đi lấy bà khác! Là bài học của người đó!

Cho nên tất cả đều có quy luật, luật Trời có giới hạn hết trời! Các bạn thấy, sanh lão bệnh tử khổ là giới hạn rồi, thấy rõ chưa? Cho nên người nó làm cái gì làm, tới đó rồi nó cũng phải chán hà, chán để nó đi! Chứ kêu nó ôm lấy làm sao nó đi, tới đó nó chán, nó mới tiến. Cho nên cái luật chán này là cái luật của luật trời, mà nó cũng là cái pháp để dẫn tiến tâm linh!

Tất cả hành động, bạn cười cũng là pháp, bạn vui cũng pháp, bạn buồn cũng pháp. Đó là một cái pháp độ cho tâm thức. Chứ không phải pháp tu là duy nhất đâu! Ăn, nói, đi, đứng, cũng là cái pháp để cho các bạn thức tâm mà thôi. Cho nên cả càn khôn vũ trụ biết bao nhiêu pháp đang diu tiến tâm linh, nhưng mà tâm linh không chịu học thì nó phải đi xuống. Cho nên càng ngày, văn minh, siêu văn minh của Trời Phật đang chiếu diệu cho chúng ta. Chúng ta có cơ hội tự thức tâm hướng về đạo pháp! Mà hướng về đạo pháp là mình phải tự hành. Hướng về đạo pháp mà còn ỷ lại nữa là không có bao giờ, các bạn tu một triệu năm cũng ở đó mà thôi, không có tiến hóa nổi, phải tự chủ tự hành. Điều đó là điều quan trọng! Mà phải chấp nhận chúng ta là học viên của cả càn khôn vũ trụ, chúng ta cần học hơn, phải học, bất cứ khía

cạnh nào cũng phải học! Khía cạnh nào cũng đưa tới sự thức tâm cho chính chúng ta. Cho nên phải học, nếu không học thì các bạn sẽ trì trệ và không tiến được. Chuyện gì xảy đến, không sao, nhưng mà cái thức bạn phải giữ! Điều đó là điều quan trọng! Kẻ được hiểu cảnh này, người được hiểu cảnh kia. Nhiều người giáng lâm xuống thế gian là những cái vong nó theo, theo, theo tới chết là để cho nó thức tâm cái cõi bên kia. Thì mỗi người cái duyên điền khác nhau, không có giống.

Cho nên chúng ta phải biết điều này thì chúng ta không ở trong cái chấp! Rồi không có bày biểu họ việc này, việc kia, việc nọ! Để chi? Mỗi người có quyền sống của họ, có sự tu học của chính họ. Mỗi tâm linh, trình độ khác nhau! Thấy nó khổ, thấy nó này kia kia nọ, không phải đâu, vì nó đã làm khổ người ta và nó phải khổ trong kiếp này để nó có sự quân bình! Đó là luật vay trả! Chứ tiền của đâu có giúp được! Thiếu gì nhà giàu, bị con bệnh mà không có trị được, tại sao. Để cho nó thức tâm cái chuyện làm sai của tiền kiếp! Và bây giờ càng ngày càng dòm con nó, nó phải càng tu hơn. Đó là Thượng Đế còn đưa cái cơ hội cuối cùng cho nó học, chứ không có xử dụng cái động loạn của nó nữa, để nó thức tâm và nó hiểu. Nó hiểu cái chuyện độc tài, sai lầm của chính nó, từ tiền kiếp, đã mang lại cho nó. Cho nên nó phải chấp nhận cái bài học này nó mới được tiến! Minh sư tại gia mà đâu có ai biết! Cho nên mỗi người phải học bài học của chính nó, không tránh khỏi được, có trốn né đi bao nhiêu đi nữa, không tránh khỏi được, phải học bài học của chính nó.

Cho nên mọi người chúng ta phải học bài, từ chồi bài vỡ của Thượng Đế là đại tội! Không có cách nào vận động để tránh tai nạn được! Tai nạn phải có tại thế! Càng tu càng nhiều tai nạn đến, càng hoan hỷ chấp nhận, vượt qua, học, xây dựng dũng chí, chớ không phải là người khác có thể làm dùm cho chúng ta được. Phải nhớ cái điều này. Hoàn cảnh đưa đến đâu, chúng ta học đến đó, bữa nay đói, chấp nhận đói, mai no chấp nhận no và chúng ta phải đem ra chia sẻ cho người khác. Điều đó là điều quan trọng! Cái đó kêu là nhiệm vụ tại trần! Tâm mở rộng mới đón được thanh quang điển lành thì Bề Trên mới chiếu công việc cho chúng ta làm! Có cõi bên kia, có Trời có Phật, chứ không có tự thị, nói không Trời không Phật. Cái đó là để dành cho những người chưa biết đường lối tu. Người tu phải biết có Trời Phật, rõ ràng như ban ngày. Ráng tu, ăn năn, mới thức tâm, mới xây dựng cho phần hồn được! Còn thiếu thức tâm, và dầm dẫm về tiền của, nói đây là số một! Nếu có cái này thì tôi cái gì tôi cũng thắng! Không bao giờ các bạn thắng. Nếu thắng được và trở về với phần hồn mau lẹ hơn thì những tỷ phú đâu có đi nhà thờ làm gì. Tỷ phú còn phải đi nhà thờ và đóng góp cho nhà thờ. Đó là cái siêu diệu quảng đại, đại đạo tâm thức. Nhờ đó để học, và tu và tiến, xây dựng cho phần hồn, chứ không phải tiền bạc có thể mua cái hồn được! Không, luật vay trả của Trời Phật rất phân minh. Cho nên chúng ta phải hiểu rõ điều này để lo tu!

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay!

Đề tài suy gẫm

Cảnh đẹp!

Bạn Đạo : Như Thầy thường nói, đến đây mọi người công nhận cảnh đẹp, tuy nhiên, khi quý vị bước ra ngoài đi niệm hành, quý vị cảm giác có một cái gì huyền bí thiêng liêng mà mình, mọi người, công nhận mà không hiểu để giải thích cho chính mình ! Vậy xin Thầy minh giải ?

Đức Thầy : Một cái đại hội là chúng ta tâm linh hội tụ, thì cũng có luồng điển của Từ Bi ban chiếu : chúng ta đi đến đâu, cảm thấy sự thanh nhẹ; cái tâm tự vui, thấy đẹp : cái đẹp của Từ Bi đã ban chiếu cho các bạn! (*Đại hội Kỳ Quan 1994 - Lake Louise*)

THƠ BẠN ĐẠO

Con Đường Vô Cùng

Em đang đi trên, đường vô cùng
Thẳng tiến một đường, bước ung dung
Hướng thẳng đường đời em bước mãi
Hạnh phúc vui tươi đến vô cùng
Chỉ có mình em hành dũng tiến
Chẳng màn cùng ai đi đường chung
Tự mình tu tiến trong Trời Đất
Tiến về Nguồn Cội Đấng Đại Hùng
Hoà vào Vũ Trụ thiên niên dậm
Ôi! một con đường thật vô cùng

Thủy Bùi 18/9/2019

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho con trai bạn đạo Nguyễn Hữu Lợi là anh Nguyễn Vương Khang sinh 14-12-1974, mất khi đang ngủ (đột tử) sáng ngày 12 tháng 8 năm Kỷ Hợi, nhằm ngày 9-9-2019, thứ ba, hưởng dương 45 tuổi thiêu, và rải tro 12-09-2019, cầu cho hương linh vãng sanh Tịnh Độ xin chân thành cảm ơn
TĐ Dũng Hành kính báo

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh ruột của bạn đạo Tăng trưởng Lâm, là cụ TĂNG LÂM, mất lúc 13 giờ 30 phút ngày 23-9-2019, nhằm ngày 25 tháng 8 năm Kỷ Hợi, tại TPHCM, hưởng thọ 81 tuổi, được Siêu Thăng Tịnh Độ. xin chân thành cảm ơn
TĐ Dũng Hành kính báo .